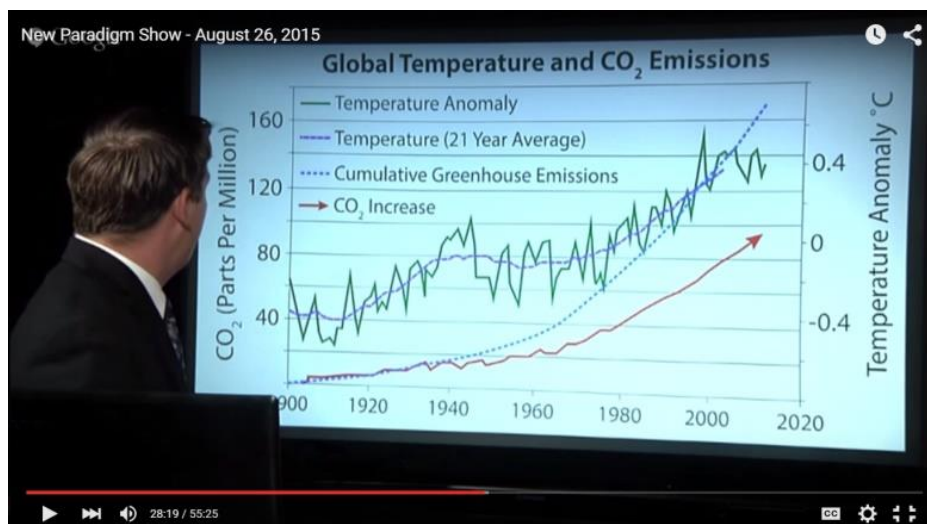

Miljøfascisme: Vi må have et nyt, optimistisk paradigme for menneskeheden: Den »Grønne Kult« med global opvarmning er en politik for befolkningsreduktion!

Dette er et udskrift af LaRouche-PAC's Videnskabsteams 'New Paradigm Show' fra 26. august 2015, der giver et overblik over EIR's nye Specialrapport, »Skræmmekampagne om global opvarmning er befolkningsreduktion – ikke videnskab«,¹ og som udreder miljøbevægelsens historie og dossiers over bevægelsens grundlæggere, inklusive Prins Philip og Hans Joachim Schellnhuber. Benjamin Deniston vil også diskutere sine bidrag til rapporten, inklusive, hvordan klimadata i de seneste 20 år er blevet forfalsket for at vise »opvarmning«.

Videoen med Denistons fremlæggelse kan ses her:
<https://www.youtube.com/watch?v=UWOjP-E6eOE>

Jason Ross: Goddag. I dag er 26. august 2015, og dette er LPAC's videnskabsteams ugentlige rapport. Jeg er Jason Ross, og jeg er vært i dag, og med mig i studiet er Ben Deniston, Alicia Cerretani og Megan Beets.

Som I sikkert har hørt i hektiske nyhedsrapporteringer, så er der i øjeblikket et betydeligt krak på markederne, som, på en vis måde, er en del af, at økonomien, finanssektoren, nu er ved at indhente det, der allerede har været i gang i realøkonomien.

Lyndon LaRouche har, i løbet af de seneste par dage, og meget kraftigt i dag, advaret om, at vi står over for det største krak i menneskehedens historie, og at vi må være klar med en respons, med Franklin Roosevelts politik² som model. Det er ikke den respons, som Wall Street har til hensigt at gennemføre. Wall Street må omgående lukkes ned. Vi kan ikke både bevare Wall Street og realøkonomien. Vi kan ikke have begge dele – opretholdelsen af Wall Street, og opretholdelsen af vores egen overlevelse.

Han har derfor krævet en modernisering af Manhattan, hvor man faktisk tager nogle af skyskraberne, der i øjeblikket bebos af 'dem, der aldrig gør noget godt' og

¹ Se rapport og video fra EIR's pressekonference med præsentation af EIR's rapport,
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=8323>

² Se: Tema-artikel: »Begynd med Franklin Roosevelts helhedsideé. FN for fælles, økonomisk opbygning af verden, ikke Det britiske Imperium«
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=8395>

børsmæglere og i stedet gøre god brug af bygningerne – enten til medicinsk formål, beboelse eller landbrug. Hvad som helst er faktisk bedre end det, der i øjeblikket foregår i de bygninger.

Det andet problem ved siden af Wall Street og City of London, den finansielle cancer, der sidder på planeten netop nu, er en overlagt, promoveret politik for selvmord, oven i det mord, som Wall Street udfører. Dette selvmord er i form af Den grønne Ideologi, af en bekymring over den globale opvarmning, i form af forsøg på at redde planeten fra kamelprutter, og et ønske om at reducere udslip af drivhusgasser, så Jorden ikke koger over eller, som Obama udtrykte det, da han til en gruppe mennesker i Sydafrika fortalte, hvorfor de ikke kunne få aircondition: »Hvis I folk gjorde det, ville planeten smelte.« Det er simpelt hen ikke sandt.

Sammen med *EIR* er vi ved at gennemleve de sidste stadier af udgivelse af en rapport, der vil gennemgå oprindelserne til dette grønne problem, og dets videnskab. Jeg kan give et overblik over skitsen til rapporten, og dernæst vil vi gå lidt i dybden med noget af stoffet og diskutere det.

Der vil være en introduktion, der sætter scenen;³ hvorfor dette spørgsmål er vigtigt at behandle netop nu. Dernæst vil vi gennemgå nogle af de specifikke personer, der er involveret, klimaet i denne politiske putsch: personer som Hans-Joaquim Schellnhuber,⁴ som vi har diskuteret en del; den encyklika, som Pave Frans⁵ har udsendt for nylig, og i hvilken Schellnhubers fingre var åbenlyse; Prins Philip, Dronningens royale ægtemand,⁶ der hjælper med at lave babyer, det er hans officielle formål i livet – royale babyer.

Vi vil også diskutere noget af den videnskab, der ligger bag det, der virkelig foregår på planeten. Forandringerne på planeten i tidernes løb styres af mange ting. Forandringer i Jordens kredsløb, forandringer i Solens karakteristika, forandringer i Solsystemet som helhed. Der er mange ting involveret, og det er ikke så simpelt, som mange forsøger at gøre det til, som at vi skulle være den eneste faktor, der betyder noget.

Vi vil også opstille en kontrast til denne politik med grøn energi, der skaber død, der forhindrer udviklingen af lande, der er en imperial og, som den i praksis udføres, en meget racistisk politik. Vi vil sætte det i kontrast til det virkelige potentiale, som tilbydes af en mere fremskreden udvikling af kernekraft, så vel som også at få arbejdet med forskningen gjort, at få fusionskraft og at få en transformation i den menneskelige økonomi,⁷ der, i

tilbageblik, vil kunne sammenlignes med betydningen af udviklingen af dampmaskinen.

Så dette var en kortfattet skitse af, hvad vi vil dække i denne rapport.⁸ Jeg vil gerne bede Alicia; du har skrevet et afsnit i denne rapport om denne politiks oprindelse. Hvor stammer denne optagethed af global opvarmning fra? Er det folk, der bare prøver på at gøre verden til et bedre sted? Hvem er de?

Alicia Cerretani: Hvis de forsøger at gøre verden til et bedre sted, så er deres idé om bedre, at det er meget godt for blot nogle få mennesker, en lille håndfuld mennesker, som er dem selv.

Oprindelsen til naturbevarelse – at beskytte planeten, beskytte dyrene mod menneskene – oprindelsen til denne politik opstod i Det britiske Imperiums storhedstid. Hvis folk tog et objektivt kig på den grønne politik, som den eksisterer i dag, så ville de se Det britiske Imperiums fingeraftryk over det hele. Dette er en imperiepolitik.

Som jeg sagde, så fremstod idéen om at bevare land, bevare ressourcer, på højden af Det britiske Imperium. Hvem kender forholdet mellem adgang til ressourcer og befolkning bedre end briterne? De ejede enorme landområder i de sidste halvandet til to århundreder, så de er meget bevidste om dette forhold.

Kan nogen gætte, hvor de første, beskyttede landområder på planeten var? Gæt; hvor tror I?

Ross: Du mener formodentlig ikke slotte i England?

Cerretani: Nej! Det var i Indien, Britisk Indien, for briterne var bekymret for træet, som de skulle bruge til at bygge med, andre store ressourcer, som Indien, subkontinentet dér, har; de ønskede at bevare Indien som en ressourcebase for sig selv. Og der boede tilfældigvis også mennesker dér. Så de startede bevægelsen for naturbevarelse dér i Indien.

Dette er i slutningen af det 19. århundrede, og ved århundredeskiftet blev idéen om miljøet introduceret. Men man må forstå, at når man har at gøre med briterne, har man at gøre med folk, der virkelig tror på den overlegne race. De har ingen forståelse af menneskelige væsener i moderne betydning. De tænker virkelig på en overlegen race, hvilket medfører, at der er en underlegen race, som er resten, flertallet af planetens befolkning.

Så deres idé om at udtynke planeten, udtynke bestanden af uønskede mennesker, var en naturlig tanke for dem. Det var ikke noget, de veg tilbage for. Det var ikke noget, der blev hvisket. Det var virkelig den måde, de tænkte på. Og det er derfra, ideen om racehygiejne kom. Det var den videnskabelige term, som det, at holde raceren, fik.

Så, ved århundredeskiftet – fordi verden hele tiden udvikler sig, men vi vil ikke gennemgå hele historien nu – men briterne tænkte altid på, hvordan de skulle bevare deres herredømme i verden. En af de ting, I har diskuteret

³ Introduktion v/Helga Zepp-LaRouche: »Klimaforandring som middel til oprettelse af et globalt miljødiktatur« <http://schillerinstitut.dk/si/?p=8297>

⁴ Se: »Der er menneskeskabt, global opvarmning – i Helvede«, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=7041>

⁵ Ibid.

⁶ Se artikel: »Slutspillet mod Det britiske Monarki«

⁷ Se Jason Ross: »En Prometheus-tilgang til udvikling af nye former for ild: Udvinning af helium-3 på Månen for en menneskehed med fusionskraft«, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=1894>

⁸ Se indholdsfortegnelse over rapporten:

http://www.larouchepub.com/eiw/public/greenfascismpro/mo/globalwarming_index.html

på disse shows, er bevarelsen af et vist greb om det videnskabelige samfund, den videnskabelige elite.

Så i slutningen af det 19. århundrede var der Darwin, som ulykkeligvis i høj grad stadig i dag er en del af den måde, vi anskuer biosfæren på, som har et darwinistisk skær over sig. Jeg tror ikke, de fleste mennesker er klar over, at Darwins *Arternes oprindelse* som sin fulde titel havde (det blev skrevet i 1859): *Arternes oprindelse gennem naturlig udvælgelse, eller bevarelsen af de racer, der var bedst egnede til kampen for overlevelse*.

Hvorfor? Jeg ved ikke, hvorfor titlen blev afkortet til *Arternes Oprindelse*, men det er ikke noget, vi finder på. Dette er ikke en sammensværgelse. Dette var navnet på hans værk, som i dag stadig dominerer videnskaben.

Denne flok omkring Darwin, det var Sir Francis Galton; det var ham, der opfandt termen »eugenik«, racehygiejne. Thomas Huxley, bedstefader til Julian Huxley, denne flok, de var alle sammen Sirs, de var alle slået til ridder, de var alle del af denne elitegruppe.

De fik til opgave at skabe en racevidenskab, eugenik, der hurtigt blev det helt store i 1910'erne og 1920'erne i den anglo-amerikanske elite. Denne elite omfattede Margaret Sanger, Prescott Bush – dette er den amerikanske side af det anglo-amerikanske begreb om en overlegen race.

I ved alle, hvor det førte hen, at det meget hurtigt udviklede sig til eugenik, racisme, overlegen race, angelsaksisk race. Det var det, der var grundlaget for det nazistiske Tysklands opkomst. Dette var det naturlige udfald af det. Det blev lanceret af en anglo-amerikanske flok af folk, der rent faktisk troede på, at de tilhørte en overlegen race, og at vi må udslette hele sektioner af verdens befolkning.

Igen, ikke noget, de veg tilbage for. De sad formentlig rundt omkring og diskuterede, hvordan de skulle gøre det. Det, der skete i Nazi-Tyskland, var sandsynligvis blot en idé, som de havde. Ikke?

Dette er altså nogle af oprindelserne, og vi vil naturligvis gennemgå det meget mere detaljeret i rapporten – den ideologiske oprindelse, og mere om navnene på folk. Men dette er det miljø, i hvilket en særlig skikkelse, der tilfældigvis stadig er i live i dag, voksede op, og denne skikkelse er Prins Philip.

Jeg vil blot ganske hurtigt gennemgå Prins Philips evolution – lad os kalde det devolution, for han blev født som et vidunderligt menneske, og jeg ved ikke rigtigt, hvad der præcist skete. Men lad os gennemgå det, for han er et perfekt eksempel på en person, der voksede i et miljø, hvor nazisme og overlegen race blev accepteret, antog kulturel identitet for det britiske og europæiske aristokrati, der i realiteten er én stor familie, hvis man ser på familietræet.

Det er også vigtigt, for når vi diskuterer disse ting, taler vi om Det britiske Imperium, om slutningen af det 19. århundrede, og man skulle tro, at dette var noget fra fortiden. Det er ikke noget fra fortiden. Prins Philip er i live og har det godt. Han er stadig meget involveret i at fremme en nazistisk politik på planeten – i nutiden kalder vi det miljøbevægelse.

Så det er vigtigt for folk at indse, hvem han er, og hvad denne maskine virkelig er. Og jeg mener, at forhåbentlig, hvis folk læser dette og lytter og gør deres eget arbejde om, hvad han er, så indser man, at dette monarki og Prins Philip er en forlegenhed for mennesker. Vi bør føle os forlegne over, at vi lever i en verden, hvor disse folk stadig får lov at have adgang til nogen civilisation.

Så, da vi nærmede os Anden Verdenskrig efter Første Verdenskrig, er Philip i Den kongelige Flåde. Han er yngst af fem, han har fire ældre søstre, af hvilke tre inden for et år giftede sig ind i det østrigsk-tyske, pro-nazistiske aristokrati. Faktisk tror jeg, en af hans søstre navngav en af sine sønner Adolf, for at ære, hvem tror I?

Dette er ikke en sammensværgelse. Disse fyre går tilbage til ... det tyske og britiske aristokrati var i høj grad en og samme ting. Huset Windsor har ikke altid heddet Huset Windsor. Mange af disse britiske Lords og Hertuger og Huset måtte angloficere deres navn efter Første Verdenskrig, fordi det var af tysk oprindelse. De var af europæisk oprindelse, og tyskere havde et dårligt ry på det tidspunkt, så det bliver alt sammen i familien.

Så på det tidspunkt, de tidlige 1930'ere, ja, lad os gå lidt tilbage. Philip blev sendt til Tyskland for at studere racevidenskab ved Kurt Hahn Schule Schloss Salem, og flyttede tilbage til England. Karl Hahn oprettede flere skoler i England, og dér underviste de bogstavelig talt i racevidenskab. Dette var den overlegne race. Så dette er, hvad han som ung mand mente, var rigtigt, og han går ind i Den britiske Flåde; de ældre søstre gifter sig alle med en flok nazister.

I en alder af 18 år henvender hans onkel, Lord Mountbatten – tidligere Battenberg, men han måtte selvfølgelig ændre sit navn til noget mere britisk – sig. Battenberg er en interessant skikkelse. Han er den sidste Vicekonge af Indien. Så han var den sidste, britiske royale, der regerede over Indien, så det var fra ham, at Gandhi og Nehru og andre erklærede sig uafhængige. Ikke nogen god fyr – mildt sagt.

Hans søster Louise, også Philips tante, så Mountbatten og hans søster Louise – Louise var en Prinsesse i Sverige på det tidspunkt, og hun var pro-nazistisk – disse to sagdes at være kommunikationskanal mellem de britiske kongelige og deres tyske fætre og kusiner i hele denne periode – i '30'erne og '40'erne, og under krigen.

Så i midten af 1930'erne fik Philip, en ung mand i Den britiske Flåde, en henvendelse fra sin onkel, der foreslog ham at begynde at gøre kur til Elizabeth, snart Dronning Elizabeth. Og de var alle i familie. Dronning Elizabeth og Prins Philip er fætter og kusine i tredje led. De nedstammer alle fra Dronning Victoria. Lord Mountbatten så, at hun var tronfølger nu, da hendes onkel måtte abdicere pga. sine nazistiske sympatier, som vi netop har set i nyhederne, og hun blev tronfølger, da hendes fader blev Konge.

Så, Mountbatten sagde, »Philip, hvorfor opsøger du ikke din kusine, jeg ved, hun kun er tretten år, men du skal begynde at interessere dig for hende, så du kan gifte dig med hende.« Så indledte de en brevveksling. Dette var alt sammen meget arrangeret. Det var for at holde familien sammen, holde det tæt sammenknyttede aristokrat

krati sammen. Lord Mountbatten spillede en meget opdragende, indflydelsesrig rolle i Philips liv, og også i Philips søns, Prins Charles' liv. Han var den bedstefader, han tilsyneladende aldrig havde.

De giftede sig; Philip og Elizabeth er nu gift, og han bliver kongelig gemal. Husk, tænk på sammenhængen på den tid. Dette er under krigen, efterkrigstiden, hvor Det britiske Imperium havde enorme tab. De mistede store dele af deres territorium til uafhængighedsbevægelser, inklusive Indien. Mange af deres kolonier i Afrika proklamerede deres uafhængighed, blev suveræne nationer. Så de havde Commonwealth, Det britiske Statssamfund, tilbage.

Hvis du er britisk Konge eller Dronning eller hersker, tænker du for dig selv, »hvordan skal vi bevare herredømmet, og hvordan skal vi det, når vores verdensanskuelse er den, at der er for mange mennesker på planeten, og vi må have kontrol over ressourcerne og bevare et vist herredømme på planeten, men vi mister territorier, og der er et nyt politisk system på planeten«, som der virkelig var i efterkrigstiden; hvordan vil du bevare herredømmet?

Man begynder at arbejde på *et overnationalt niveau*. Man etablerer overnationale organisationer, der stadig har magt og indflydelse i nationerne, og det hele under kategorien for naturbevarelse og bevarelse af ressourcer, for det er vigtigt.

Det er den rolle, som Prins Philip arvede. I 1961, ca. godt og vel et årti efter krigen, grundlagde Philip, Julian Huxley og Max Nicholson, mener jeg, Verdensnaturfonden. Undskyld, det var Prins Bernhard af Nederlandene, der grundlagde Verdensnaturfonden. Det blev, og er stadig, planetens største organisation for naturbevarelse.

Jeg vil bare sige, og jeg indledte dette afsnit af rapporten med at understrege dette, at, havde det ikke været for den rolle, som Philip begyndte at spille på dette tidspunkt og frem til i dag, med at sponsorere, understøtte og styrke miljøbevægelsen – det nye med at bevare, beskytte land, redde dyrene, en slags mantra, så tror jeg virkelig ikke, at miljøbevægelsen ville eksistere i dag på den måde, den nu gør.

Jeg tror bestemt ikke, at man ville have hele nationer, der kom sammen, henved fyrre tusinde delegerede, der kommer sammen i Paris til december i år for at diskutere bindende traktater om, hvordan folk må standse deres økonomier. Jeg tror ikke, at, hvis miljøbevægelsen ikke havde haft Det britiske Imperiums velsignelse i al denne tid, den ville eksistere.

Det er en fuldstændig sindssyg idé at sige, at menneskelige væsener ikke er bedre end dyr, og at vi ikke får særbehandling i forhold til dem. Vi må skabe plads til dyrene, selv dem, der er ved at uddø. Og at vi må standse vore økonomier for at bevare en balance i naturen, der rent faktisk ikke eksisterer.

Men det kan man gøre, hvis man er Det britiske Imperium. Det kan man gøre, hvis man udgør den ultimative myndighed i en enorm del af planeten i dag.

Så Verdensnaturfonden startes op. Fem år senere etablerer Prins Philip Den australske Naturbevarelsesfond, og han intervenserer direkte i Australiens regering og siger, at

naturbevarelse er Commonwealths nye politik, og I må hellere indrette jer. Lige siden har australierne med hud og hår, i hvert fald mange australske regeringer, ædt naturbevarelsespolitikken.

Hans blotte autoritet som en britisk hersker var nok pas, han fik til at gå ind i andre nationer, selvfølgelig i hele England, Skotland, USA, i hele Europa, Tyskland, og videnskaben behøvede ikke at passe. Han havde pengene. Han havde baglandet. Og med Verdensnaturfonden begyndte de langsomt at afsætte landområder i Afrika. I 1980 havde Det britiske Statssamfund mest land afsat til naturbevarelse i hele verden.

Man tænker, jamen, det er da ansvarsfuldt af dem, eller sådan noget, man kan høre nogen sige, det er da ansvarsfuldt af dem.

Vi må bevare noget land. Rigtigt? Det var også de fattigste steder i verden. De steder, hvor de fik disse tusinder af acres bevaret, levede den indfødte befolkning ofte i det 18. århundrede. Der var ingen rindende vand. Der er ingen elektricitet.

Siden 1980 tænker folk, og de ved det, at Verdensnaturfonden er det første, de tænker på, de tænker på den som denne organisation, der elsker den nuttede krammepanda, og som passer på skildpadder. Folk ved, at direktøren for Royal Dutch Shell i ti år var præsident for Verdensnaturfonden, fra '70'erne til '80'erne, før Philip igen tog over.

Jeg mener, ved de, at Verdensnaturfonden blev finansieret af det, der hedder 1001-trusten, som vi gennemgår i rapporten, og det er alle de top-oligarkiske, aristokratiske folk i verden med deres overdådige livsstil, og som har råd til at smide 10.000 dollar i puljen hvert år for at finansiere denne bevægelse, der siger, at alle andre skal leve, som om de befandt sig i det 19. århundrede. Vi andre vil nyde jeres dejlige parker og se ned på jer fra bjergets top. Men der er mange andre detaljer i Philips rolle.

En anden ting, der er utrolig vigtigt, er hans arbejde med Martin Palmer, der er en religiøs zelot, selv om jeg ikke kan kalde ham en kristen; han er en Ny Gaia-fundamentalist. Ved Verdensnaturfondens 25-års jubilæum i Italien holdt Prins Philip og Martin Palmer en kæmpefest og inviterede alle deres venner og grundlagde en religiøs organisation, som Martin Palmer snart skulle blive chef for, med det formål, grundlæggende set, at bringe alle verdens store religioner ind under hans paradigme med klimaforandring, global opvarmning og naturbevarelse.

De havde i virkeligheden den katolske kirke som deres mål, for i mange, mange år, indtil Pave Frans' Encyklika ('Pavebrev'), så var det den katolske kirke, der hårdest tilbageviste politikken med miljøbevarelse. Hvad siger miljøbevægelsen? Mennesket er en plage for Jorden. Vi er forurenere. En af de første linjer i Skabelsesberetningen lyder, at vi skal være herrer over Jorden.

Dette tog den katolske kirke meget alvorligt og sagde, at befolkning ikke er noget problem, menneskeheden, det kan vi ordne, intet problem, de så truslen, de så lige igen, hvad miljøbevægelsen var, for de havde også bekæmpet flokken med befolkningsbegrænsning, befolk-

ningsreduktion gennem Planned Parenthood,⁹ Margaret Sanger, og den katolske kirke har altid været meget aggressiv mht. dette spørgsmål. Og de så, at miljøbevægelsen i realiteten var den samme ting. De kaldte det bare noget andet.

Så Philip og Martin Palmer havde med held rekrutteret en stor del af kirken, eller i det mindste nøglefigurer i kirken, i Det pavelige Akademi, til at acceptere denne videnskab som legitim og noget at basere en politik på. Og dér kom Encyklikaen fra. Det var ikke noget organisk. Det var direkte udsendt af Philip, Martin Palmer og Schellnhuber. Det er en meget lille gruppe mennesker, der er temmelig magtfulde, der nu har gjort dette til en ny politik, og det eneste problem med det er, at det er forkert, og det er ikke baseret på ægte videnskab.

Der er meget mere i rapporten, og vi kan tale mere om Philip, men igen, så vil jeg bare understrege, at han stadig er i live, og det her er ikke en eller anden arkaisk, morsom ting. Noget af det er på en måde morsomt, men det ville være meget mere morsomt, hvis det ikke var så alvorligt, hvis dette ikke var en person, der i realiteten bringer det værste fra det 20. århundrede ind i det 21. Hvis vi skal have et andet 21. århundrede og virkelig flytte menneskeheden fremad, så er der ikke plads til dette.

Så det er ikke bare videnskabsfolk og politikere, der skal besejre det her. Det er alle.

Ross: For at vende tilbage til det, du sagde om videnskab, at få videnskaben med på det. Du talte tidligere om racevidenskab, at det ikke bare var folk, der sagde, »Denne race er en anden overlegen«. De måtte få angivelige videnskabsfolk med sig og få et videnskabssamfund til at arbejde med racevidenskab. Måske holder de kranieopmålingsfester, når de mødes, sådan noget.

For det er spørgsmålet i dag. Vi hører, at 97 % af videnskabsfolk alle er enige om, at Jorden er ved at blive opvarmet, at vi er årsag til det, og at vi må tage drastiske forholdsregler for at ændre dette. Et ur, der er gået i stykker, går rigtigt to gange om dagen. Er det muligt, at disse onde mennesker er faldet over en videnskabelig kendsgerning, der rent faktisk tilfældigvis støtter det, de ønsker? Foregår der virkelig en global opvarmning? Er vi ved at smelte planeten, Ben?

Ben Deniston: Dette er et af de afsnit i rapporten, som jeg skrev, som vi har dækket. Jeg vil blot give et kort indblik i det, men det vigtigste for folk, der bekæmper dette, er at kende historien om, hvor det kommer fra. For man skal have hele billedet for virkelig at forstå videnskaben bag det, motivet bag det, og de folk, der fremmer denne videnskab.

Du nævnte det med de 97 % af videnskabsfolk? Det kaster de hele tiden ud. Folk så på disse undersøgelser, og de fandt, at 97 % af videnskabsfolk var enige om noget. De var enige om, at der har været en opvarmning af planeten, uden nødvendigvis at sige, hvad årsagen var.

De var enige om, at CO₂ er en drivhusgas. 97 % var ikke enige i, at menneskenes udledning af drivhusgas er den primære årsag til den klimaforandring, der har været.

Dette fremdrages hele tiden, og det virkelige tal er omkring 30, 40 %, sådan noget. Selv i klimasamfundet, der er baseret på – deres eksistens, deres jobs afhænger af – at promovere den betydelige skræmmefaktor med klimaforandring. Selv i de gennemgange af deres undersøgelser, hvor denne konsensus-ting med 97 % kommer fra, viser det, at flertallet ikke er enig i denne radikale, frygtskabende påstand om, at vore udslip af CO₂, vore udslip af drivhusgasser, umiddelbart og i nærmeste fremtid vil forårsage en katastrofal virkning. Selv i det videnskabelige samfund er der, uanset, hvad man hører på nyhederne og fra disse folk, ikke en klar konsensus om det.

Jeg tror, det er godt at gennemgå et par af disse ting for blot at give en smagsprøve af det her, for vi får fortalt, det proppes ned i halsen på folk, at CO₂ står bag klimaet. CO₂-udslip er ved at forårsage katastrofale klimaændringer, osv., osv. Så lad os se på et par optegnelser, nogle af kendsgerningerne, for ligesom at fordrive denne myte, der promoveres så kraftigt lige nu.

Igen, grunden til, at vi diskuterer dette, er spørgsmålet om denne kommende konference i Paris (i december måned i år). Der er et fornyet, desperat forsøg på at forsøge at få en juridisk bindende traktat på plads, hvor nationer ville aftale at begrænse deres CO₂-udledning, begrænse deres økonomiske udvikling og rette sig efter disse vanvittige ideer.

(28 min.) Her kommer et par grafiske fremstillinger for blot at give en fornemmelse af noget af det, man ved om disse spørgsmål. Her er optegnelser af temperaturforandringer og drivhusgas- og CO₂-forandringer i sidste århundrede. De er generelt begge steget – ikke en stor overraskelse, ikke en stor, diskutabel kendsgerning.

Det, der imidlertid er interessant, er, at CO₂-udledningerne med rødt, og de totale udledninger af drivhusgasser med blå, punkteret linje; temperaturen følger faktisk ikke disse variationer på nogen direkte og superindlysende måde.

Vi ser, at temperaturen steg i første tredjedel, i de første fyrre år af århundredet, da CO₂-udledninger var relativt negligeable og de faktisk ikke burde have haft nogen effekt, selv med konsensus fra klimasamfundet.

Da de begyndte at stige og accelerere og begyndte at få mere CO₂-udledning, udjævnedes temperaturen faktisk og holdt op med at stige. Det responderede ikke til CO₂ sådan, som man påstår det burde. Med begyndelse i slutningen af 1970'erne begyndte folk at gå væk fra den idé, at vi forårsager global afkøling og besluttede, at vi måtte forårsage global opvarmning, fordi temperaturen steg. Og da ser man en generel tendens: stigende CO₂, stigende temperatur.

(30 min.) Ser man på den senere periode. Satellitmålinger har vist, at til trods for, at CO₂ steg med accelererende hastighed og burde fremkalde mere varme. Her er to skøn over den globale temperatur fra satellitmålinger fra de seneste 18-plus år, og de viser ingen opvarmning, ingen tendens til opvarmning.

⁹ En amr. organisation, 'Familieplanlægning', der gik ind for reduktion af især den uønskede del af befolkningen, - red.

Så dette er et meget varmt diskussionsemne lige nu i det videnskabelige samfund. Hvorfor ser vi ingen opvarmning? Hvorfor ser vi denne »hiatus«, »pause«, i temperaturstigningen i næsten tyve år nu, hvor vi har haft større rater af CO₂-udledning end nogen sinde før?

Så igen, blot ved at se på de rå data, så er der intet indlysende, der springer op og siger, »Åh, det er helt indlysende, at CO₂ er en betydelig faktor, der fremmer klimaforandring.«

(30:40 min.): Vi ser på længere tidsperioder. Denne grafik blev brugt af Al Gore i hans berygtede film, »En ubelejlig sandhed«, som nogle mennesker meget passende kategoriserede som science fiction i deres lokale videoforretning. Den findes ikke længere nogen steder. Den viser, og data for den sidste halve million år, viser på den øverste grafik, at CO₂ og temperaturforandring følger meget godt ad.

Så det ser ud, som om der er en forbindelse der. Så Al Gore citerer dette. Han siger, at det er kompliceret, men vi ved, hvad det fortæller os, at helt sikkert, CO₂ driver temperaturen op. Forandringer i CO₂-forekomst forårsager forandringer i temperaturen.

Men så undersøgte folk det lidt nærmere, og, som man kan se i den forstørrede del forneden, en af flere undersøgelser, der har kigget på dette. Hvis man ser nærmere efter, så viser det meget klart og vedvarende, at temperaturforandringerne forekommer, før forandringerne i CO₂.

Så, med mindre CO₂ kan agere med tilbagevirkende kraft og øve indflydelse på fortiden, så er dette ikke et tydeligt bevis for, at CO₂ skulle være en eller anden betydningsfuld eller kraftig faktor, der bestemmer klimaet.

CO₂ synes at respondere på det, hvilket ikke er en overraskende ting, fordi varmere eller køligere oceaner vil absorbere eller afgive mere kuldioxid. Så dette er helt i overensstemmelse med, hvad man kunne forvente. Et varmere klima, varmere oceaner, kan ikke holde på så meget CO₂. Der afgives mere CO₂ i takt med, at planeten opvarmes.

Så igen, intet i de blotte data, de observerede data, fortæller os, at vi ved, at CO₂ skulle være en betydningsfuld faktor, der bestemmer klimaet. Gå op til en større tidsramme. Vi så på det forgangne århundrede. Vi så på de forgangne 500.000 år, de forgangne par hundrede tusinder af år.

Lad os nu se på en endnu større tidsramme, de seneste halve milliard år, de seneste 500 millioner år, den fanerozoiske periode, og vi ser, at, igen, der er ingen klar relation mellem temperaturforandringer og CO₂. Temperaturen har faktisk fire karakteristiske stigninger og fald, som korresponderer temmelig godt med det, vi i øjeblikket ved om vort Solsystems bevægelse – rejse – gennem galaksen (Mælkevejen).

Der er hele perioder på titals millioner af år, hvor CO₂ stiger og temperaturen falder. Så igen, intet klart bevis fra optegnelserne for, at CO₂ skulle være en dramatisk bestemmende faktor for klimaet.

Men disse fyre siger, Nej, nej. Det er i orden. Vi har vore modeller, og vore modeller fortæller os, at dette er, hvad der bør ske. Vi ved, at der er en drivhusgas, og der-

for ved vi, at det bør have denne effekt, så vi kan køre vore modeller, og vore modeller vil sige, at så og så meget CO₂ vil forårsage så og så meget klimaforandring.«

Nu, da vi har haft disse modeller, der har cirkuleret rundt i nogen tid, har folk foretaget sammenligninger mellem det, modellerne burde forudsige, og hvad den faktiske temperatur har været. Og igen, vi befinder os i denne periode med ingen opvarmning, ingen pause. Ifølge disse modeller burde vi have set en uafbrudt stigning i temperaturen.

Den sorte linje her er faktisk et gennemsnit af mange af de senere, avancerede klimamodeller, der var et godt stykke under alle disse modellers gennemsnit. Nogle af disse modeller, igen, dette er gennemsnittet, og nogle viser meget mere, og andre meget mindre. Vi ligger langt under det store flertal af det, alle disse modeller siger, langt under gennemsnittet i dem alle.

Der er ligesom de empiriske fakta. Man fortæller os: vi ved med sikkerhed, det er åbenlyst, CO₂ gør dette, vores udledning vil få denne effekt. Men beviserne er der ikke.

Men nogle af disse fyre er udspekulerede. De siger, at hvis beviserne ikke er der, så skaber vi dem bare. Og man har en voksende, virkeligt forbløffende proces, der finder sted, med svindelen og tilpasningerne i data i et forsøg på at understøtte disse påstande.

Her er en sammenligning af temperatur hen over de seneste tusind år, målt og fremstillet på forskellige måder. I venstre kolonne, fremhævet med rød, pink, har vi »B«, »D« og »F«. Dette er tre variationer af en fremstilling af, hvad temperaturen angiveligt har været i løbet af de seneste 1.000 år – som på berygtet vis refereres til som »hockey-stick«-kurven.

For det, som ophavsmændene til denne undersøgelse har gjort, var, at de brugte den særlige metode til statistikanalyse på en hel række af mange temperaturoptegnelser. Og selve analyseringsmetoden vil altid tendere mod at producere en generel, flad linje, og en skarp stigning til slut. Så hvis man blot tager tilfældige data, fuldstændigt tilfældige data, og analyserer dem med den metodologi, de har brugt, så får man en flad linje og dernæst en dramatisk stigning.

Det gjorde de så med temperaturoptegnelser og sagde, »Åh, min Gud, se! Temperaturen har været jævn og konstant. Der har ikke været de store forandringer, og lige pludselig i den seneste periode får vi disse dramatiske opsving i temperaturen, og det må være pga. vore CO₂-udledninger.«

Dette blev igen anvendt i Al Gores science fiction-film, »En ubelejlig sandhed«. Det blev fremhævet i IPCC-rapporten fra 2001. Og siden da, jeg tror, det var i 2005 eller så, da begyndte folk faktisk at se på data for at vise, at den metode, de brugte, forårsagede denne effekt. Og hvis man anvendte denne metode med ligegyldigt hvilke tilfældige data, så får man denne effekt. Dette er en klar svindel. Dette er latterligt.

De folk, der foretog denne undersøgelse i Box »C«, så på de eksakt samme data, der blev brugt til at producere denne 'hockey-stick' katastrofepræsentation, og de viste, at hvis man anvender korrekte metoder, så viser det noget

helt andet, at det faktisk var meget varmere i fortiden, end det er nu. Den opvarmning, vi har set i det seneste århundrede, er ikke noget, der er dramatisk eller ikke i overensstemmelse med tidligere, naturlige variationer, eller er noget at være bekymret over.

I forhold til en eller anden vild, uventet ting, hvilket er, hvad Al Gore præsenterede, præsenterede [det] en fuldstændig jævn [ting], [der] ikke fremviste dramatiske forandringer. Så pludselig kommer denne dramatiske forandring, som vi ikke kan gøre rede for, fordi det aldrig før er sket. Så det må være den nye faktor med menneskelig aktivitet, der forårsager det. Det er simpelt hen bras.

For blot at fremhæve den virkelige svindel i hele denne ting, så erkendte selv IPCC i 1990 i Box »A«, at det ikke var den temperaturmæssige historie over de seneste par tusinde år. Man havde det, man kalder Middelalder-varmepериoden, der havde samme, hvis ikke højere, temperatur som i dag. Man havde den lille istid, hvor det var betydeligt koldere.

Dette er hovedgrafikken i IPCC's rapport fra 1990 i deres afsnit om Naturlige Årsager til Klimaforandring. Så, i deres 1990-analyse erkendte de, at hvis man ønsker at undersøge de naturlige variationer, der har været i klimaet, så ville det, hvis man vil forsøge at hævde, at vi [mennesker] gør noget, måske være en god idé at finde ud af, hvad de faktiske, naturlige faktorer er.

De indrømmede, at vi har haft disse vilde temperatur-udsving. Et årti senere var det væk, og man fik præsenteret denne 'hockey-stick'-svindel i stedet.

I nederste venstre hjørne viser »E«-boksen nogle andre, uafhængige undersøgelser, nyere undersøgelser, der også demonstrerer denne karakteristik med en varmere periode for 800-1.000 år siden, denne Middelalder-varmepериoden, en afkøling, og så atter en opvarmning. Så igen, det demonstrerer bare denne svindel med hele 'hockey-stick'-fremstillingen.

Her har vi så en præsentation af den temperaturmæssige historie i USA over de seneste hundrede år, som den blev fremlagt af den amerikanske regering, NOAA, i 1999, vs. i 2006, og vi ser en dramatisk forskel. I 1999 fik at vide, at historien var på denne måde. Fra 2006 fik vi at vide, at historien var en anden. Men historien ændrede sig ikke, vel? Den fortolkning, der blev præsenteret for offentligheden, ændrede sig dramatisk.

Og hvor belejligt for disse alarmister. Tidligere optegnelser havde tydeligt vist, at 1930'erne var meget varme, og man havde en hel række år, i 1920'erne og '30'erne, hvor det var betydeligt varmere end noget, vi på det seneste har oplevet. Siden da har de igen kigget på de historiske optegnelser, og de siger, »Åh, vi begik nogle fejl i den måde, vi udregnede gennemsnittene, og vi måtte foretage nogle justeringer«.

Det, der i dag præsenteres for os, er, at »Åh, ser man bare. Lige nu er det varmere, end det har været i USA i de seneste hundrede år. Vi overvurderede den tidligere opvarmning, og vi undervurderede den seneste periodes opvarmning. Så efter at vi har foretaget disse justeringer, kan de nu sige, at 1998 var det varmeste, registrerede år«.

Eller, hvis man havde spurgt dem ti år tidligere, ville de have sagt, »1934 (tror jeg, det var) var det varmeste, registrerede år. Så igen, [ved] at foretage disse justeringer.

En anden fremstilling, nogen gennemgik og undersøgte faktisk, hvordan NOAA justerede deres temperaturoptegnelser for USA. Dette er måske lidt ... brug lige et sekund på at forstå, præcis, hvad der vises på denne graf. Fokuser på den øverste.

Dette er igen temperaturer fra omtrent 2010 og et århundrede tilbage, så altså temperaturen i det 20. århundrede. Det viser os faktisk ikke temperaturen. Det viser, hvor meget værdien af historiske temperaturer, som man er blevet enig om, er blevet ændret, eller justeret, mellem 2008 og 2015.

Så i 2008 præsenterede NOAA os for en bestemt optegnelse af, hvad den amerikanske, historiske temperatur var. I 2015 præsenterede de et andet billede af, hvad den historiske temperatur havde været. Og ved sammenligning mellem de to, disse justeringer, de foretog.

Hvis man foretager justeringer af noget, dette er ikke materiale, der er let at måle, så tror jeg ikke, at det er latterligt at gå tilbage og genanalysere de gamle data og genanalysere, hvordan man analyserede data, og måske forbedre det. Det er ikke uhørt at gøre sådan. Hvad ville man forvente ud fra en undersøgelse af, hvordan ens forbedringer er forsvundet? Man ville forvente noget temmelig tilfældigt, man ville ikke forvente nogen systemstrukturer til undersøgelsesjusteringerne.

Her ser man tydeligt, at de systematisk afkølede denne tidligere periode, der plejede at vise, at det var varmere end den nuværende periode. Og de har systematisk opjusteret den senere periode. Dette er kun fra 2008 frem til 2015, for slet ikke at tale om de tidlige dage i begyndelsen af '90'erne, da de faktisk erkendte, at Middelalder-varmepериoden rent faktisk eksisterede, og andre ting. Det repræsenterer allerede, at vi er godt i gang med en omskrivning af historien. En systematisk afkøling af fortiden, en systematisk opvarmning af nutiden, og så sige, »Åh, min Gud, vi står over for rekordhøje temperaturer. Det har vi aldrig før haft. Bla Bla Bla!«

Her nede har man to fremhævelser af særlige måneder i et særligt år, og viser bare, hvordan disse værdier blev justeret over tid. Mellemværdien, i blåt, var optegnelser af den amerikanske temperatur i januar, 1915? I 2008 sagde vi, at det var det her, og over tid sagde vi, nej, det var en lille smule køligere, det var en lille smule køligere, det var en lille smule køligere, og i 2015 var resultatet blevet til – køligere.

Så selvfølgelig januar 2000, det modsatte. Fra 2008 sagde vi, at det var en bestemt temperatur, og sagde, nej, det var faktisk en lille smule varmere, nej, det var faktisk en lille smule varmere, og i 2015 havde man så denne systemiske opvarmning af den senere periode.

Der er intet klart bevis ud fra optegnelserne, der siger, at CO₂ skulle være en fremherskende, primær årsag til klimaforandring. Modellerne er latterligt ved siden af. De korresponderer ikke til virkeligheden. Og man har en simpelt hen rædselsfuld optegnelse af simpelt hen svindel og misrepræsentation og løgne. Fra en konsensus på 97

% til at ændre historien, er dette simpelt hen en latterlig svindel, som man gør fremstød for.

Jeg tror, at det vigtigste for folk virkelig at få fat i, når de ser på dette, er motivet bag. Dette er, hvad vi indledte med. Man har disse diskussioner i det videnskabelige samfund, der virkelig er impotente og latterlige, fordi de diskuterer, hvorvidt denne justering er gyldig, om hin justering er gyldig, eller de bliver indfanget i en masse detaljer i den angivelige videnskab i det.

Det, der fuldstændig ses bort fra, er den politiske motivering bag det hele, som jeg mener, vil blive den vigtigste ting, som vi og vore seere og støtter af LaRouchePAC må intervenere med og bidrage med i hele denne kamp omkring denne klimaforandrings-svindel.

Det er ikke bare en eller anden lumsk plan for, at klimaforskere kan tjene penge. Det er ikke derfra, det kommer. Det er ikke bare en eller anden, der ved et uheld foretog nogle urigtige undersøgelser, og dernæst fandt, at man støttede det, og så bare fortsatte og magisk af en eller anden grund. Dette kommer fra folk, der vedvarende og tydeligt har givet udtryk for denne ideologi om befolkningsreduktion, undertrykkelse af økonomisk udvikling og undertrykkelse af de underudviklede nationers udvikling.

Dette er den seneste svindel, den seneste skræmmeteknik, der er blevet placeret i forreste frontlinje som det angivelige grundlag for, at vi skal følge det med alle disse politiske tiltag.

Med et kig tilbage på Alicia, det, du gennemgik. De har gjort dette. Kig på, hvad briterne gjorde i Indien med deres politik for hungersnød. De dræbte titals millioner af mennesker, lod dem bare sulte ihjel, fordi de systematisk ønskede at nedbringe den indiske befolkning; der var fødevarer til rådighed, men de forhindrede dem i at komme derhen, hvor de behøvedes. De lod bare millioner, titals millioner af mennesker dø. En overlagt befolkningsreduktion, der overgik den dødsrate, som Hitler var ansvarlig for.¹⁰

Briternes politik i Indien, briterne politik i Irland; dette er ikke uhørt, dette kommer ikke ud af den blå luft. Denne ideologi med eugenik, denne ideologi med racevidenskab, denne ideologi med befolkningsreduktion, den er fuldstændig konstant. Politikken om miljøbevarelse er blot det seneste påskud, manifestation, til støtte for dette oligarkiske begreb. Og igen, så er dødsraten der allerede.

I vores rapport dækkede vi spørgsmålet om malaria og DDT – en anden svindel, man har præsenteret. Pesticider svækker muligvis fuglenes æggeskaller, og derfor må vi forbyde dem, og ingen hensyn til det faktum, at dette var en af de mest effektive måder at standse malaria på. Og

dødsraten som følge af malaria er uhyrlige i mange steder i verden. Igen, millioner af døde mennesker.

ROSS: Titals millioner.

DENISTON: Titals millioner, unødvendigt. Vi har haft malaria i USA. Vi udslettede det med teknologi, med ting som DDT, med vandstyringssystemer. Vi kan fjerne disse sygdomme. For blot lige at komme med en ekstra bemærkning om dette.

Da Prins Philip blev interviewet til People Magazine i '80'-erne, og de talte om, hvor frygtelig befolkningsvæksten var, og han blev spurgt, om han ville give et eksempel. Han begyndte at tale om Sri Lanka, og han begræd den kendsgerning, at de havde elimineret de myg, der var bærere af malaria. Han sagde, at det var frygteligt. Det er forfærdeligt, for malaria var en dejlig, naturlig måde at holde befolkningen i skak på. Og så kommer disse dumme mennesker ind, og de fjernede sygdommen, og nu vokser deres befolkning. Dette direkte af hans egen mund.

Ross: Hvad skal vi stille op med alle disse mennesker?

Deniston: Ja, hvad skal vi så stille op med dem? Hvad skal de gøre? Dette er overlagt CO-svindel. Vi kunne blive ved og ved med denne ting. Men hvis folk mener, at de er grønne, så burde de støtte mere CO i atmosfæren. Planter vil have mere CO i atmosfæren. Vi har faktisk netto en grønnere Jord i dag, end vi havde for 40 år siden, iflg. satellitmålinger af plantevækst. En stor del af dette er højst sandsynligt takket være forøgede CO-udledninger.

Drivhuse vil bruge CO-niveauer, der er to, tre eller fire gange så høje som det, vi naturligt har i atmosfæren – det er et optimalt niveau – to, tre eller fire gange så højt, som det er nu. Vi har haft perioder i fortiden, hvor de historiske optegnelser var langt højere, end det er nu, og planeten begyndte ikke at brænde eller smelte eller sådan noget. Så det hele er simpelt hen bare sindssygt.

Igen, folk vil ikke forstå det, med mindre de forstår hele motivationen bag ved denne ting, hvilket jeg tror, er et af de vigtigste bidrag, som vi må yde til hele denne kamp omkring dette spørgsmål lige nu.

Megan Beets: Det rejser også et virkelig vidunderligt spørgsmål, som de fleste mennesker, der lever i dag, enten ikke har overvejet, eller også ikke har fået chancen for at overveje, og som er: Hvad er menneskeligt? Hvad er virkelig menneskeligt? Jeg mener, vi er alle sammen vokset op, og vore forældres generation er vokset op, i et samfund, der har fremmet ideen om, at menneskeligt er ondt. Menneskelig intervention er ond. Mennesker er i færd med at ødelægge alt, som naturen har. Men, som I begge til overflod har bevist, så er det en fuldstændig unaturlig idé, som er blevet os påtvunget af oligarkiet.

Så hvad betyder menneskeligt? Kan det vides? Kan vi rent faktisk vide, hvad det er for en egenskab, der gør os forskellig fra dyrene? Oligarkiet er dyr, baseret på deres

¹⁰ Se Tema: Befolkningsreduktion, 3 artikler:

»Den britiske kongefamilies plan om at skruer verden tilbage til stenalderen«,

»Hvordan Den britiske Krone reducerede Irlands 'bæredygtighed' til seks millioner sjæle«, og

»Britiske koloniherrer sultede flere end 60 mio. indere ihjel, men hvorfor?«, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=7227>

egne, valgte metoder for adfærd. Vi er ikke. Vi behøver ikke være det.

Jeg mener, at en virkelig trædesten for at forestille sig, hvad civilisationen kan være i takt med, at vi kommer ud af denne periode med oligarkiets dominans, er det 15. århundredes Renæssance, der antændtes af blot en håndfuld mennesker, der handlede ud fra en fuldstændig ny opfattelse af mennesket, da de fik chancen for at gøre det med begyndelsen til Det venetianske Imperiums sammenbrud, og sammenbruddet af Imperiets greb over Europa.¹¹

Man fik således en fuldstændig opblomstring af samfundet, en enorm stigning af levestandarden, de potentielle videnskabelige fremskridt, kunst, kultur, forbindelsen mellem forskellige kulturer gennem kulturel dialog, en dialog mellem religionerne og begyndelsen til enden af krig, gennem skabelsen af systemet med nationalstaten.

Men hvordan fremkommer disse ting? De fremkommer gennem det menneskelige intellekts intervention. Hr. LaRouche var været meget insisterende på dette punkt om, at menneskeheden ikke gør fremskridt gennem nogen andre midler end ved at introducere nye principper, der tidligere var ukendt for mennesket, i samfundet, gennem et individuelt menneskeligt intellekts unikke opdagelse, og ved at socialisere og implementere denne opdagelse for at transformere samfundet.

Så det er ligesom den anden side, hvis man tænker på, at oligarkiet nu er i færd med at gennemtvinge en politik for folkemord. Det er, hvad det er. Det er simpelt hen en ren og skær politik for folkemord. Hvad er den anden siden af medaljen? Hvad må vi kæmpe for? En ægte Renæssance, den idé, at der er retning, der kan vides, for menneskeligt fremskridt, og at pointen med ens liv er at bidrage med noget til dette.

Jeg mener, for nu at sidestille det med det, du sagde, at det så absolut er den pointe, der skal fastslås. Det er kampen i dette spørgsmål. Det her er en overlagt politik for folkemord, og andet er det ikke; og her er så, hvad der er menneskeligt.

Cerretani: Ja, og denne særlige kamp vil ikke blive vundet, fordi folk kender alle kendsgerningerne. Den vil ikke blive vundet ved, at vi har alle de videnskabelige fakta, der afviser deres videnskab, og fordi vi har dossiererne over, hvem disse mennesker er. Det er vigtigt, men der er meget mere subjektiv, meget mere effektiv og meget mere magtfuld måde, hvorpå kampen vil blive vundet, og det er en ny idé om menneskeheden og hvad vores rolle på planeten er.

Tænk på alle de menneskelige intellekter, som briterne udslettede i Indien eller i Irland. Tænk på alle disse potentielt kreative mennesker, der kunne have opdaget noget, lært noget, som fundamentalt kunne have forandret den måde, vi lever på, på planeten i dag. Hvilken tabt chance. Og det er folkemord.

Disse mennesker fortjener, og jeg mener rent ud sagt, at de mennesker, der fremmer den grønne politik, fortjener deres egen Nürnberg-retssag. Men retfærdigheden vil kun ske fyldest, og de vil kun komme bag tremmer, hvis folk, almindelige folk, får en ny idé om, hvad deres virkelige potentiale er – hvad den persons potentiale er, som sidder ved siden af dem. Det er, som jeg sagde, langt mere effektivt, og langt mere magtfuldt.

Det er i virkeligheden den pointe, som hr. LaRouche har fastslået. Det er, hvad han har helliget hele sit liv til.

Ross: Jeg tror, at det er en god pointe at slutte på, eller sammenfatte videnskaben omkring. Du talte tidligere om racevidenskab. Der er en videnskab om den menneskelige race - den menneskelige art. En sand forsker, der tilhører den menneskelige art, ville se på, hvad det er, der gør os menneskelige. Og det er denne evne til at transformere os på en måde, som intet andet levende [væsen] gør.

Og med den form for muligheder, der tilbydes i dag, med fusion, med rumforskning – der er så meget at gøre, så mange gennembrud, der skal skabes. Disse gennembrud definerer os i realiteten som art på en måde, der blæser hele ideen bag denne miljø-anskuelse bort om, at vi måske er ved at løbe tør for ressourcer.

Vi skaber ressourcer, som Paul Dreissen¹² påpegede; der er et interview med ham i vores kommende rapport. Vi spurgte ham om det, og han påpegede, at, hør, intellektet er den ultimative ressource. Vi skaber ressourcer. Og det er præcist, hvad vi har gjort i tidens løb, og at tilbageholde det netop nu er at dømme den menneskelige art til folkemordets befolkningsreduktion.

Så jeg tror, vi kan se frem til, at rapporten udgives, og jeg takker alle for at være med os. Og stil ind på LaRouchePAC's website.

¹¹ Se: Specialrapport: »En hyldelse til Nicolaus af Cusa – en dialog mellem kulturer«, af Helga Zepp-LaRouche.
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=5039>

¹² Interview med Paul Dreissen, forfatter til »Miljø-imperialisme: Grøn magt, Sort død«
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=8337>